

[Statsministeren]

Den estiske statsborgerskabslov fastlægger, at estiske statsborgere er de personer, som var statsborgere i Estland ved den sovjetiske besættelse i 1940, samt disses efterkommere. Henvend 100.000 personer af russisk herkomst opfylder disse kriterier og kunne derfor som estiske statsborgere deltage i valget den 28. juni 1992. Statsborgerskab kan opnås gennem naturalisering, hvor der kræves, at personen er 18 år, har boet i landet i 2 år efter 30. marts 1990 (datoen for den estiske uafhængighedserklæring) og har et vist kendskab til det estiske sprog.

Afvisningen af tillægsspørgsmålet ved folkeafstemningen betyder derfor ikke, at personer, som ikke har estisk statsborgerskab, automatisk udelukkes fra at deltage i fremtidige valg. Disse personer vil få ret til at deltage i alle valg i Estland, hvis de opnår statsborgerskab.

Fra dansk side har man stedse opfordret de baltiske lande til at finde fremsynede løsninger i spørgsmålet om forholdet mellem nationaliteterne, da dette er en forudsætning for politisk stabilitet og økonomisk fremgang. Danmark har endvidere over for de baltiske lande understreget, at landene må respektere menneskerettighederne, herunder nationale mindretals rettigheder, såfremt de ønsker at indtage deres plads blandt europæiske demokratiske stater.

Spm. nr. S 990

Til *energiministeren* (17/7 92) af:

Riishøj (SF):

»Kan ministeren støtte, at beboere i ejendomme, der har fået pålagt at indføre fjernvarme, har krav på at få erstatning for det overflødig olieforbrug?»

Begrundelse

Gennem spørgsmålet ønskes oplyst, om ministeren vil rette op på de skævheder vedrørende erstatning ved overgang til fjernvarme, som bl.a. er beskrevet i Det Fri Aktuelt torsdag den 16. juli 1992, side 9, og fredag den 17. juli 1992, side 7.

Svar (27/7 92):

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Ændringen af varmforsyningsloven i juni 1990 betød blandt andet, at blokvarmecentraler med en installeret effekt på 0,25 MW eller derover blev omfattet af lovens bestemmelser. Den tidligere varmforsyningslov omfattede alene blokvarmecentraler med en effekt på over 1 MW. Samtidig betød lovændringen, at blokvarmecentralerne inden for en nærmere angiven tidsfrist skulle tilsluttes det eksisterende fjernvarme- eller naturgassystem.

Hovedsigtet med denne udvidelse af varmforsyningslovens virkeområde var at opnå en række samfundsøkonomiske, miljømæssige og selskabsøkonomiske fordele, som er forbundet med en øget tilslutning til de kollektive forsyningssystemer. Det var lovgiver bekendt, at der i nogle tilfælde kunne være brugerøkonomiske meromkostninger forbundet med tilslutningen af blokvarmecentraler.

Der er imidlertid ikke i varmforsyningsloven fastlagt præcise regler for spørgsmålet om økonomisk kompensation ved tvangstilslutning af blokvarmecentraler. Spørgsmål omkring priser, tilslutningsvilkår og andre betingelser for levering af varmt vand, damp eller naturgas til opvarmningsformål er i henhold til loven henlagt til det uafhængige Gas- og Varmepreisudvalg.

Jeg kan oplyse, at Gas- og Varmepreisudvalget på et møde den 17. december 1991 – med udgangspunkt i en række konkrete sager om tvangstilslutning af blokvarmecentraler og erhvervsvirksomheder – traf følgende afgørelse:

»Udvalget tilkendegiver, at det ikke anses for urimeligt, at fjernvarme- og naturgasleverancer til tvangstilsluttede forbrugere afregnes til priser, der følger tarifieringen for de respektive forbrugerkategorier.

Endvidere, at det i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 5, er urimeligt, såfremt fjernvarme- eller naturgasleverandøren afviser at overtage et på grund af tvangstilslutning ikkeanvendeligt opvarmningsanlæg efter samme principper, som leverandøren tilbyder andre forbrugere inden for de respektive forbrugerkategorier, eller som minimum svarende til anlæggets nedskrevne værdi.

Ved denne afgørelse er forudsat, at tilbagekøbet i en sammenvejning med den økonomiske fordel for leverandøren ved den øgede afsætning kan ske uden prisforhøjelse for øvrige kunder. Skulle dette ikke kunne opnås, forelig-